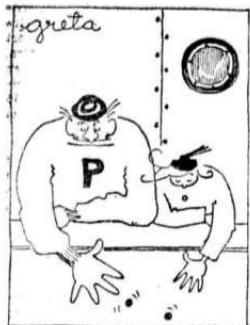

Solen står opp kl. 6.05, går ned kl. 20.30. Dagen er blitt 8 timer og 32 minutter lengre siden vintersolverv. Middagen opp kl. 6.22, ned kl. 19.25.

RIE på by'n

Den 10. nordiske salgs- og reklamekongress går av stabelen i Oslo i 1962. Det kan synes langt frem, men organisasjonskomiteen er allerede i full sving. Fra vi presentere d'herrer reklamemenn, Ingar Tannum.

Hans-Petter Ulf Aas emblem. Stått og Per Bustad. Det første som gjorde noe med rumvar var en utskrift i jart!

konkurranse om emblem for reklamekongressen. Det kom inn 82 forslag, som er blitt grundig studert av en fagkyndig jury: Jørleif Uthaug fra Tegnerforbundet, Gunnar Brattlie fra Norske Yrkessagnere og reklamesjef Hans-Petter Sähr. Det ble Aftenpostens hustegner, Ulf Aas, som gikk av med seieren. PA annen plass kom arkitekt Otto Torgersen, som hadde kalt sitt forslag «Fem fjær kan bli...». Den ble Aas som ble premievinne!

Ulf Aas ser litt betenklig ut, men det har han ingen grunn til. Han gikk jo med seieren og er 1000 kroner rikere

AMERIKANISERINGEN av ord og uttrykk griper mer og mer om seg. I butikksenteret på Veitvet hørte vi denne sorte replikk. En nusmon med to små barn skulle kjope en veske til å handle i. Et slikt som vi i gamle dager kalte torveske. Hun gjentok at vesken måtte være slitesert.

Ekspeditrisen: — Denne er ekstra sterkt, fru. Det er ekte shopping!

IMORGEN HAR KARL A. SAMUELSEN vært på Frognerstasjonen 10 år. Ør er stadig like bild og hyggelig. Arbeidet, gjester, mas og bråk har ikke tatt knekkene på ham. Samuelsen blir portrettert i Aftenposten av Einar Rose.

imorgen, men må vi allikevel få komme med en takk for alle de epelkakene vi har spist på Frognerstasjonen opp gjennom årene.

Og en takk fra tenåringerne fordi Samuelsen er så gammel at han lar dem danse i pelastuen.

Og endelig. Gratulerer med 40-års jubileum!

Spesiell „Oscar“ til barnestjerne

Hayley Mills i rollen som Pollyanna, en prestasjon som innebrakte henne «Oscar»

Littel før etter mange års sikker suksess. En betraktelig suksess, i betraktning av at disse priser sjeldent blir gitt de mest populære stjerner

Hayley Mills neste film får utelen «The Parent Trap».

Rigmor Hemnes

Forsvarets slambinusikkorps spiller til Slottet idag kl. 14. Programmet er: C. Silvia: San Lorenzo. E. Coates: Miniatyr-suite. P. Faith: Carmelita. R. Rodgers: Melodi fra «South Pacific». F. Nowowieski: Under Prinhetflagget.

Oslo idag.

Forsvarets slambinusikkorps spiller til Slottet idag kl. 14. Programmet er: C. Silvia: San Lorenzo. E. Coates: Miniatyr-suite. P. Faith: Carmelita. R. Rodgers: Melodi fra «South Pacific». F. Nowowieski: Under Prinhetflagget.

ikke lenger stå på pinne for byens gourmeter. Han stikker til sjøs med «Bergensfjord». Som førstestue.

I 22 år har han holdt til i Stortingsgaten. Han begynte i Ritz- og Syden-tiden, og han siden blomstret opp med Beckers Frascati. Alltid uklanderlig i dressen, beredt med bernais og tannpinkere. Dette med tannpinkere har vært en av hans kjøppheter, og det er takket være Andvord at vi nå kan pirke oss i tennene på restaurante.

— Men har vi fortjent at De reiser fra oss da, Andvord?

— Slett ikke, men jeg må, svarer Andvord. Det er denne uferdstranda, vet De. Jeg har ikke opplevet nok.

— De blir ikke sjøsyk da?

— Jeg sjøsyk? Jeg som har vært på fem jordomseilinger med «Stella Polaris». På luksuscruse. Jeg elsker sjøen, og kan gammel med kvinner som vil skjemmes bort! Det er nemlig derfor de fleste drar på luksuscruse. For å bli gjort krus på. Men jeg er vant til å stå på pinne for gjestene. Jeg, så det spiller ingen rolle om det er til sjøs eller på landjorden.

Sier Andvord. Som nå skal på 41 dagers tur til nordiske hovedsteder og senere på jordomseilinger. Det er spennende nok selvom det selv sagt ikke kan innde seg med en rumfart.

— Jeg er ikke kravstør; det behover slett ikke være pent vær, sier fra Koch. — Solskin er for sterkt lys for de gamle tingene! Men fort māt det være. Et år var det så mye regn at vi måtte skuffe vann med botter ut av tellet.

— Hvor holder dere loppemarked?

— På Klostereng. Det er midt mellom Botsfengslet og Akebergsværen. Hvis De ikke er orientert, er det foran Jarlen kino. Ifjor innbragte loppene 40 000 kroner. Så målet i år er 50 000 kroner. Loppet tilslags fra mandag morgen.

FRILUFT-PERNILLE er idag kl. 12 åpnert hun favnen for alle olstørste Osloborgere, og alle små-pernillene er i nye drakter. Kanskje vårgående lar seg formidle av dette friske syn og sender våren tilbake. Hvis ikke må pernillene rykke ut med rykende varmene drinker istedenfor avalende ol.

★

JEG ER GLAD JURYEN valgte mitt forslag, sier tegneren Ulf Aas (og hvilken deltagere ville ikke vært det!). — Det viser at de tenker litt fremover. Reklamen er ikke bare mange nye, fine enkelte ord, men også nye former. Den moderne reklame har sitt formspråk, derfor forsøkte jeg å lage et forslag som er mer et symbol enn et figurmerke. Hanner og hoider og «Obs, obs, klipp ut» må smart være et tilbakelagt stadium i reklamen. Ved utformingen tok jeg også hensyn til at det skal laes plakk, emaljemerke, brevark og kanskje flagg.

Allikevel var

Det haster —, bruk tiden

Det haster —, bruk tiden

Men det er feil regnet.

I disse dagene byr Nordmarka på ypperlig skiføre, kanske bedre enn noen gang før i denne sesongen.

Selvsagt, å dra avsted til Norefjell er jo utmerket. Der har vi det absolutte høyfjell og et virkelig sneparadis. En slik tur betyr imidlertid 4 til 5 timers opphold i bil, ganske meget for en enkelt dag. Du trenger den hele dag til en såvidt lang ekspedisjon.

Tryvannshøgda, derimot, kan man som antydet nå på ganske kort tid. Har du bil, kan du parkere den på Tryvann stadion som er rummelig og lykkelig fri for parkometre og derav følgende kort-tids parkeringsbestemmelser. Trikken er ellers gilmrende og effektiv, og du spenner skiene på ved de øverste stasjonene.

Hvorfor vente til sondag?

Den utmerkede sommertid gir oss allerede nå delige, lyse aften til kl. 21 og lengre. Altås er det intet iveren for å næ selvt Kikut og tilbake på en eftermiddag, altås etter dagens arbeide.

Men hvorfor ikke slappe av i traktene omkring Tryvanns-

Vi fortsetter idag vår lille orientering om de «vanskelige» ord i nordiske språk med ordet

advare

På dansk heter det også advare, på svensk varna.

Gråtrosten kommet til Slottsparken

Det skal noteres at gråtrosten har gjort invasjon i Slottsparken. Store mengder av dem sang av hjertens lyst der igår og sorget for veldig stemming under blågrå himmel.

— Men har vi fortjent at De reiser fra oss da, Andvord?

— Slett ikke, men jeg må, svarer Andvord. Det er denne uferdstranda, vet De. Jeg har ikke opplevet nok.

— De blir ikke sjøsyk da?

— Jeg sjøsyk? Jeg som har vært på fem jordomseilinger med «Stella Polaris». På luksuscruse. Jeg elsker sjøen, og kan gammel med kvinner som vil skjemmes bort! Det er nemlig derfor de fleste drar på luksuscruse. For å bli gjort krus på. Men jeg er vant til å stå på pinne for gjestene. Jeg, så det spiller ingen rolle om det er til sjøs eller på landjorden.

Sier Andvord. Som nå skal på 41 dagers tur til nordiske hovedsteder og senere på jordomseilinger. Det er spennende nok selvom det selv sagt ikke kan innde seg med en rumfart.

— Jeg kan ikke finne noen grunn til at Dere ben sover. Men si meg, er Dere sekretær kraftig — — ?

I ETEREN

Det tredje og siste program i underholdningsserien «Vi møtes i Stockholm» blir kringkastet av NRK mellom klokken 20.30 og 22 på fredagskvelden. Overføringen kommer denne gang fra Konserthuset i Stockholm, og blant de medvirkende finner man navn som Nora Brockstedt, Alfred Jansson og Alf Preysen, Birthe Wilke og Dario Campeotto (Danmark), Laila Kinunen og Rock-Jerry (Finland) samt Ulf Peder Olof og Kalle Fürst (Sverige). Underholdningskorset og Radiobandet spiller under ledelse av Harry Arnold, og Sveriges Radio har sikret seg vokalisten Lill-Babs Svensson som programleder. Forsvrig bør sokelyset rettes mot en utsendelse som starter ved midnatt på svenska boligelenger. Revykongen Karl Gherard fyller 70 år idag, og svensk radio bringer jubilanten en hyldet med en halv times program.

Explorer.

Det tredje og siste program i underholdningsserien «Vi møtes i Stockholm» blir kringkastet av NRK mellom klokken 20.30 og 22 på fredagskvelden. Overføringen kommer denne gang fra Konserthuset i Stockholm, og blant de medvirkende finner man navn som Nora Brockstedt, Alfred Jansson og Alf Preysen, Birthe Wilke og Dario Campeotto (Danmark), Laila Kinunen og Rock-Jerry (Finland) samt Ulf Peder Olof og Kalle Fürst (Sverige). Underholdningskorset og Radiobandet spiller under ledelse av Harry Arnold, og Sveriges Radio har sikret seg vokalisten Lill-Babs Svensson som programleder. Forsvrig bør sokelyset rettes mot en utsendelse som starter ved midnatt på svenska boligelenger. Revykongen Karl Gherard fyller 70 år idag, og svensk radio bringer jubilanten en hyldet med en halv times program.

Det er ikke enkelt.

Dessuten kan du i dagene fremover oppleve den egenartede vekselvirkning fra tidlig vår til full vinter — og tilbake til våren igjen.

Eventyret ligger der, det er ennå ikke ute.

Men det haster —. Regnet onsdag kom jo noe uannmeldt, og blir det ikke for langvarig, klarer nok sneen seg. Det vil førerapparten imorgen tidlig kunne fortelle mer om.

Hilren Berg Hilland.

Fem brennemerkede kvinner

Sentrums: Sa har vi fått enda en film om krigen, og man kan godt forstå at folk spor om vi ikke har fått noe av den slags. Men kanskje det er slik at man med levemiljøet trenger å bli minnet om krigen, gru og vederstygghet. Her har vi en film om partisankrigen i Jugoslavia — produsert av amerikanere og tatt opp i Østerrike med en italiensk skuespillerinne i hovedrollen. Handlingen bygger på hendelser i det okkuperte Jugoslavia i 1943. Det dukker opp en tysk offiser som gir seg til å tenke på unger piker i Jugoslavia — og det viser seg snart at han ikke bare tenker på dem. Han har stått i forhold til fem kvinner, og dette før partisane greie på. De benytter seg av en straffemetode som heller ikke var ukjent i Norge — de snauklipper alle fem. Ned, savn os fortvilelse er det som venner dem. Men jente sine gir seg ikke, og den ene av dem tar ledelsen og så å si tvinger dem til å overleve. Jovanka — Silvana Mangano — og hennes lidende medstroste stjeler mat og våpen og starter sin egen guerilla. Inne i de uvelommene skogen kommer de i kontakt med en partisangsgruppe og blir på bestemte betingelser oppfattet blant partisane. Alltid fraternisering skal være glemt — og helst skal pikene også glemme at de er piker. Men det er ikke så lett enkelt.

Or mens raser krigen videre, og det kan ofte se håpiost ut for den lille gruppen som kjemper en herosk kamp i fjellet. Finnes det noe håp om at menneskene kan forandre seg, og kan det noen gang bli fred? spør Jovanka. Og ja, slik kunne man sagtens spørre. Ved mitraljosen i fjellskrenten får hun intet svart.

Silvana Mangano kommer fint fra sin vanskelige rolle, og Van Heflin har så godt tak på krigeryket at man skulle tro han hadde vært veldig deltaget i krigen — og det var han da også.

M. B.

Palassteatret: En original og ytterst charmerende dansisk farverrepresentasjon av Kobenhavn dominerer denne ugens program på Filmavisen. Den er laget på bekostning av Kobenhavn

kommune og Kobenhavns havnesesong og bør tjene våre hjemlige kommunale myndigheter et eksempl. Det er en liten perle av en film, underfundig, full av dansk lunde, ekte og betagende.

Den norske revyen denne uke er godt variert med mange aktuelle innslag, fra nyanskaffelse i Marien til nye Selvaga-planer og blåveisrenn. De utenlandske avdelingene er alle preget av påsken, easter parade i England, oppført i Tyskland og pavelsk velsignelse i Roma. Litt sport, litt politikk og litt krusning av forskjellig slag.

Et passende smalhyggelig program. Men forrest og fremst i en Kobenhavn-hilsen.

Sv. K.

Realistisk moro

Gamle Dovrehallen har tydeligvis inspirert dagens unge akademiker-generasjon til gjøging i god, gammeldags stil. Med hastens studenter-rayv «Kro-kro-dille» i friskt minne kan Oslo-borgerne i disse dager belage seg på et nytt gjennsyn med Hansi Petras hederiske gemakker. Realistudentene på Blinderen presenterer nemlig førstekommende lørdag sin tradisjonelle vår-revy i Dovrehallen. «VA-DIVILLE» er navnet, og komitéen garanterer seks kvarters hemmingsløs moro. Med 14 mann på scenen, Atte i orkesteret og sikret like mange bak kulissene skulle de bolde realister ha de beste muligheter for å skape et show av de helt store.

Premièredagen for «VA-DIVILLE» faller sammen med Realistforeningens 100-års dag, og det vil derfor bli holdt et storre gilde på Blinderen etter premièreforestillingen til vere for HM Ursus, som er realistenes høyeste beskytter. Den 19., 20. og 22. april blir revyen tilgjengelig for almenheten — stadig i Dovrehallen, hvor det blir nachspiel med øl og dans ut i de små timer.

SORRY IDAG

Intet virker så stimulerende på rumforskningen som det kjente sovjettrossen ordtak: Hjemme er bra, men ute er best.

SORRY

e. Trollhaugens Tasse.

Tømmermålerne har begynt kappløpet med vårflommen

Hesten er fremdeles god å ha i tømmerskogen. Her er et situasjonsbilde fra Hurdal, der det hver vinter kjøres store mengder tommer til vassdragene.

Forhenværende direktør i Glommens Tømmermåling, Karsten Bernts, har sendt oss denne artikkel om tommer og tømmermåling:

Jeg skriver ikke dette for fagmannen. Han vet det før. Jeg skriver for Aftenpostens mange gode leserer av begge kjønn, som ønsker å bli orientert om saker og ting de har interesse av å vite noe mer enn hva de vet fra før.

Under reiser med hvilket som helst fremkomstmiddel til lands, til vanns og i luften er det ikke mulig å unngå å legge merke til tømmeret. Om vinteren, fra jul til påske, ser vi det fremdrevet i store mengder til vassdrag, fjorder, bilveier, jernbanestasjoner og treforedlingsbedriftenes tomter. Hele sommeren og høsten, ja delvis også om vinteren, møter vi svære lastebiler toplastet med tommer på vei til kloperne. Om våren og sommeren går tverrelver og hovedvassdrag fulle av tommer på vei mot havet, hvor treforedlingsanleggene gjerne ligger. Det er et praktfullt syn om våren å se Glomma gå stinu av dansende, blinkende tømmerstokker.

Tømmeret er en handelsvara. Og fallfall i årene etter krigen har det vært mangelfull. Verdiene av eksporten fra det foredledes tommer har i de senere år vært adskillig over en milliard kroner eller 20–25 prosent av vår samlede eksportverdi pr. år. Samtidig har salgsverdien for skogeneierne av det tømmer som er foredlet innenlands bruk, dreiet seg om ca. en kvart milliard kroner. Det er altså ikke småttier av verdier tømmeret representerer.

Som enhver annen være må tømmer vurderes for omsetningen. Det er denne vurderingen som utføres av tømmermålerne, ved måling av enkelt tømmerstokk.

Vi har mange sorter tømmer. Særlig av furu er det bokstavelig talt et utall av sorter. Generelt gjelder for enhver tømmer sort at stokken skal være skikket til sitt bruk. Det er tømmermålerne som avgjør om stokken er skikket eller ikke. For bedømmelsen gjelder kontraktmessig fastsatte kvalitets- og dimensjonsbestemmelser. Finner måleren med sitt skjøn at stokken er usikket etter de gjeldende bestemmelser, blir den i verste fall å vrake eller den kan innskrektes. Hermed forstas at stokkens lengde reduseres så meget som måleren med sitt skjøn anser nødvendig for at stokken skal kunne mottas og måles.

Enheten for tømmerets lengdemåling og innkortning er halometer, som blir forkortet til hm. Enheten for tømmerets diametremåling er hele og halve centimeter. Målemessig sett har vi til slags tømmer, toppmålestømmer og midtmålestømmer. På toppmålestømmeret måles altså diameteren i toppen av stokken, på midtmålestømmeret på midten.

Prismessig er det også forskjell. Midtmålestømmeret betales med priser pr. kubikkmeter fast masse, toppmålestømmeret med priser pr. stokk. Stokkprisen stiger da naturligvis med stigende dimensjon – stor stokk, stor pris – mindre stokk, mindre pris. Både for toppmålestømmeret og for midtmålestømmeret gjelder kontraktbestemte maksimums- og minimumskrav til lengder og tverrmål.

Vi har 15 tømmermålingsforeninger her i landet, hvorav fem nord-deler Dovre. De er opprettet etter pålegg i Lov om tømmermåling av 22. juni 1928 med senere rettelser og tilføyelser, og har som formål ifølge loven å tilveiebringe en for begge parter kjøper og selger fullt betryggsende og ensartet måling av alt salgstømmer innen distriket. Lovens fastslår også at tømmermålingsforeningen skal være en felles organisasjon for kjøper og selgere innen distriket. I tråd hermed skal foreningen ledes av et styre – en direksjon – med alltid like mange kjøpere som selgere.

Slike tømmerlunner som dette ligger det ved mange vassdrag nu og venter på å bli tatt av flommen.

Tømmermålingene er altså helt private institusjoner, administrert av representanter fra kjøpene og selgerne organisasjoner. Men tømmermålingsforeningene får i høy grad offentlighetspris, fordi de arbeider etter pålegg i loven, reglementer og instrukser fra det offentlige.

Det er tømmermålingsforeningens styre som antar det nødvendige antall faste målere og et lignende antall hjelpmålere som settes inn i

tømmermålerne arbeide med tømmeret omkring spesielt til ting. Måling og merking. Resultatet finnes utkristallert i det papir eller dokument vi kaller målenota. Den trykte teksten og rubrikker blir utfylt av målere med alle de tall og øvrige data som er nødvendig for oppgjort mellom kjøper og selger, og blir tilslutt underskrevet av begge målere. Grunnlaget for målenotaen – som utskrives innenfor etter endt måling – er stikkboken. Den føres under målingen av den ene måler, stikkeren. Den annen måler, klaveren, rorer under klavingen stokkens dimensjoner til stikkeren, som gjentar ropet etter stokken er innført som en blyantprick i stikkbokens rubrikksystem. Ropene må være høye og klare, slik at de ikke kan misfortas. Særlig korrekte og klangfulle blir ropene når et målerlag får den nere og glede å måle i nærvær av tømmermålingsforeningens direksjon under dens avsivne befaring, som regel en gang i mars.

Tommermålerne arbeide med tømmeret omkring spesielt til ting. Måling og merking. Resultatet finnes utkristallert i det papir eller dokument vi kaller målenota. Den trykte teksten og rubrikker blir utfylt av målere med alle de tall og øvrige data som er nødvendig for oppgjort mellom kjøper og selger, og blir tilslutt underskrevet av begge målere. Grunnlaget for målenotaen – som utskrives innenfor etter endt måling – er stikkboken. Den føres under målingen av den ene måler, stikkeren. Den annen måler, klaveren, rorer under klavingen stokkens dimensjoner til stikkeren, som gjentar ropet etter stokken er innført som en blyantprick i stikkbokens rubrikksystem. Ropene må være høye og klare, slik at de ikke kan misfortas. Særlig korrekte og klangfulle blir ropene når et målerlag får den nere og glede å måle i nærvær av tømmermålingsforeningens direksjon under dens avsivne befaring, som regel en gang i mars.

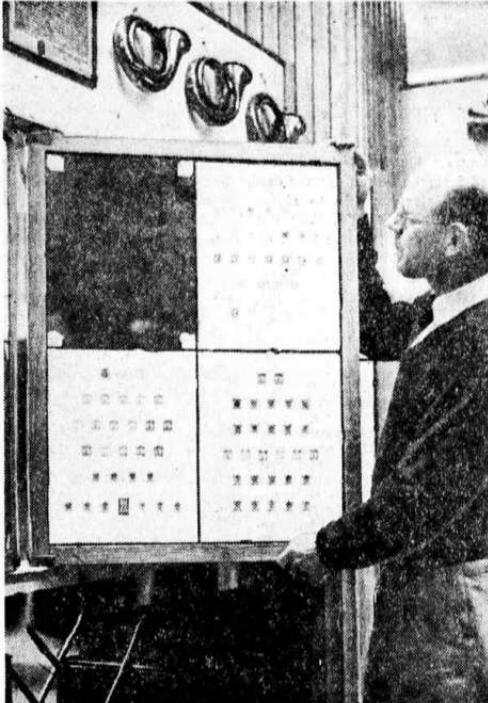
Det andre særlig viktige arbeide med tømmeret under målingen er merkingen. Den består i at hver stokk påhugges vedkommende kjøpers oksemærke med en dertil konstruert merkeko. Oksemerkene påhugges i et bestemt antall i stokkens to sider på rotenden, toppenden og midten. Dermed har stokken fått den adressen som skal bringe den frem til kloperen. Samtidig merkes det fysiske tegn på at elendomsmettet til stokken nu er gått over fra selgeren – skogeneier til kloperen. Selgeren stiller nödvändig mannskap til øksepåslaget (merkingen). Men målere har ansvaret for at tømmeret blir riktig og nøyaktig merket.

Så går vi da inn i april, den for tømmermålerne avgjort travleste tid i Året. Hundrevis av målere rundt om i landet vil nu være i sving. Glommens Tømmermåling av landets største tømmermålingsforening, og antas å måle årlig ca. 40 prosent av alt tømmer som måles her i landet. Her vil nu helle målerstabben, ca. 350 målere, være i arbeide så å si natt og dag. I April måles her erfaringmessig en fjerdedel av hele Arksvatnet.

Ved tverrelvene blir det undertiden det renne kappløp med vårflommen for å få alt tømmer målt og merket for det går i elven. Det er spennende i slike situasjoner. Men det vil jo hest gå godt. Også når det gjelder tømmermålingen.

Karsten Bernts.

Frimerketyven er blitt narret – utbyttet lite

Primeremuseets bestyrer, Asbjørn Aaråk fotografert ved siden av rammen, hvorfra frimerkearket ble stjålet

Det er en rekke av Postmuseets sylinderhoder som er forsøkt overvunnet ved det frimerketyret som onsdag ble oppdaget av museets bestyrer Asbjørn Aaråk. Han forteller for ovrig at museet ikke var åpent for ordinære besøk igår, men det kom et utenbys mann, som banket på og bad om å få se på samlingen.

Mannen fikk – etter vanlig praksis i slike tilfelle – anledning til å bese merkena, og han var flere ganger borte hos bestyreren og snakket med ham om samlingen og spesielle merker.

Først senere på dagen ble Aaråk tilfeldigvis oppmerksom på at en

av samlingens rammer stod på gulvet, og da han undersøkte saken, fant han at det øverste ark i rammen var fjernet ved at åpningen overst var bendet opp og selve albumbladet (arket) trukket ut.

Bladet omfatter Sveriges 16 eldste merker i ubrukt stand, og skulle etter katalogverdi AFA 1961 være verdt omkring 20 000 kroner. Men salgsverdien vil bli ganske vesentlig redusert hvis disse «farlige» merkena skulle forsøkes omsatt.

Imidlertid er tyven blitt ettertrykkelig narret, for de fem første merkerne, som er skillingssverdene, er bare nytrykk! Resten av de stjålene

La arbeidere og funksjonærer få aksjer i Union!

Fra Aftenpostens korrespondent. Skien, 13. april.

Hayre i Telemark har vedtatt en

uttalelse om A/S Union Co.'s mel-

lomværing med Staten. Det heter i denne uttalelsen:

«Etter behandling av saken i vårt representantskap og fylkesstyre vil Hayre i Telemark uttrykke sin glede over den solide utvikling som A/S Union har gjennomgått i etterkrigstiden, en utvikling som konsernets ledelse og de ansatte har allere i vår håpe alle til denne utvikling vil fortsette og se en gunstig løsning av mellomværendet med Staten som et viktig forutsetning for dette. Bakgrunnen for Statens gjengjekk av de britiske fordringer og interesser var som kjent ikke å gjøre forretning for statkassen, og en gunstig ordning for bedriftens fremtid må kunne skaffes. Hvis det

ble aktuelt å utstedde aksjer bør det finnes en ordning slik at arbeidere og funksjonærer ved Union og skogseiere i distrikter, som særlig er interessert i konsernet, kan få overdratt aksjer og bli aksjeeiere i sel-skapet.

Dansk prinsesse
I Iglo på Finse

Se ukens nye

BILLEDBLADET AV DET STORE FORMAT

NY BOK FRA ASCHEHOUG

Ragnvald Skrede

BAK DEI SISTE BLÅRAR

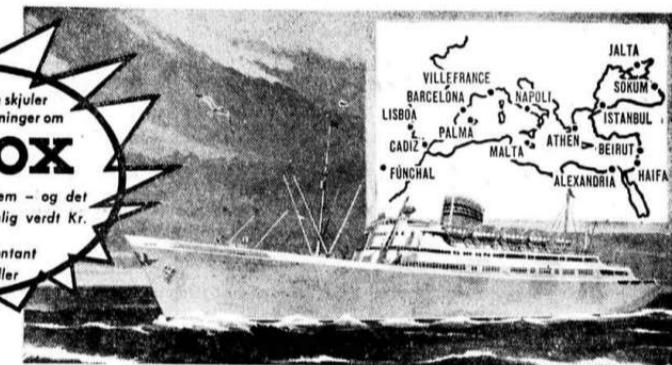
Dikt. Kr. 16,00

en drømmereise for 2 MIDDELHAVET RUNDT MED OSLOFJORD !

Vinn reisen som blir et minne for livet!

I denne annonsen skjuler det seg visse opplysninger om SOLIDOX. Det er ikke vanskelig å finne dem – og det lønner seg å lete – da er nemlig verdt Kr. 10.000,- kontant eller

2. Riktig løsning er deponert hos Notarius Publicus, Oslo.

3. Ansatte ved A/S De-No-Fa og Lilleborg Fabriker, samt Deres familiemedlemmer kan ikke delta.

4. Vinneren kan ikke overdra sine premier til andre.

5. En person kan sende inn høyest to kunder.

Fristend frisk munn med SOLIDOX med CP-2

Det er noe spesielt å pusse tennene med SOLIDOX med CP-2. De får en tindrende frisk følelse i munnen – ja, en følelse av å være «kom-nærmere-frisk».

Den følelsen gir bare SOLIDOX

Hva er CP-2?

CP-2 er en spesiell kvalitet dicalciumfosfat-dihydrat med en særlig god renseverne.

Hva gir CP-2?

SOLIDOX med CP-2 har et rikt aktivt skum som renser selv der tannbørsten ikke når. En tannpuss med SOLIDOX fjerner belegg, matrester og de fleste bakterier og gir en ren, frisk munn og hvitere tenner.

Solidox gir ren og frisk munn

FYLLE UT – SEND INN – VINN.

Lus kryssordet og skriv derefter ganske kort hvilke egenskaper De mener er viktige ved SOLIDOX med CP-2. Send kuponpen til Lilleborg, Postboks 1068, Oslo. Det jeg liker best ved SOLIDOX med CP-2 er.....

Navn:.....

Adresse:.....

Navn og adresse på den forretning hvor jeg vanligvis kjøper tannkrem:.....

Kjøp SOLIDOX i den nye OKONOMITUBEN Sterke - dryvere mer økonomisk

1

DEN VERDENSKJENTE

Schneider

KVALITET